

Charakterystyka szlaku niebieskiego Zalewo –Miłomłyn –Iława

Szlak rozpoczyna się przy przystanku PKS na placu przed kościołem w **Zalewie** (*Fot. 1*) stąd prowadzi ulicą Częstochowską po lewej mijając parking, budynek Urzędu Miasta i dochodzi do skrzyżowania z ul. Żeromskiego (*Fot. 2*). Następnie skręca w prawo i początkowo prowadzi ul. Żeromskiego, po czym ponownie skręca w prawo w ul. Kilińskiego, którą wyjeżdżamy z miasta. Po opuszczeniu Zalewa szlak prowadzi drogą asfaltową w kierunku Miłomłyna. Po prawej stronie mijając jezioro Ewinki po lewej drodze do miejscowości Janiki Wielkie. Po przejechaniu około 0,5 km od zjazdu na Janiki następuje rozwidlenie dróg w kierunku Iławy i Miłomłyna. My skręcamy w lewo w kierunku Miłomłyna i podążamy piękną aleją. Początkowo trasa prowadzi wśród pól, a po przebyciu ok. 0,5 km wjeżdżamy do lasu, za którym znajdują się zabudowania miejscowości **Rąbity**. Jest to niewielka wieś dawny PGR (*Fot. 3*). Dalej szlak prowadzi wśród pól i lasu do miejscowości **Śliwa**. We wsi znajduje się sklep, gdzie można zrobić niezbędne zakupy. Jadąc dalej prosto mijamy po prawej stronie drogę prowadzącą do miejscowości **Gubławki** i wyspy **Bukowiec** na Jezioroku i docieramy do wsi **Boreczno**. Na skrzyżowaniu za kościołem szlak skręca w prawo (*Fot. 4*). Warto zrobić postój w tej miejscowości i obejrzeć zabytkową świątynię z przyległym do niej cmentarzem. Po opuszczeniu wioski kierujemy się do **Karnit**. Aby tam dotrzeć należy ok. 0,5 km za zabudowaniami skręcić w lewo. Dalej szlak prowadzi prosto. Po lewej stronie mijając zwirownię, przecina drogę gruntową i pojedyncze zabudowania wsi **Duby**. Po czym dociera do lasu, a następnie do mostu między Jeziorakiem i jeziorem Dauby (Kanał Iławski). Następnie szlak skręca w lewo w drogę gruntową i prowadzi do mostu nad Kanałem Iławskim. Za mostem mijając po lewej stronie zabudowania wsi Mozgowo i skręca w prawo w kierunku następnego mostu nad kanałem. Po przekroczeniu go prowadzi drogą polną wysadzaną drzewami. Po prawej mijając drogę do jeziora Kocioł, a po około 0,4 km dociera do lasu i dalej prowadzi prosto. Po drodze mijając po prawej, a później po lewej stronie leciwe budynki z czerwonej cegły. Podczas opadów na niewielkim odcinku droga jest błotnista, ale warto ją przebyć. Po opuszczeniu lasu dociera do drogi asfaltowej w **Karnitach**. Tu skręca w prawo do zamku (*Fot. 5*). Przed skrzyżowaniem znajduje się informacja o położonym nad jeziorem Kocioł zabytkowym zamku, w którym mieści się obecnie hotel i restauracja. Po około 0,9 km docieramy do rozjazdu w lewo my kierujemy się w prawo do zamku w Karnitach. Na rozjeździe znak „Małe ZOO” i „Zamek Karnity”. Jadąc dalej docieramy do Zamku nad jeziorem Kocioł po odpoczynku i zwiedzeniu posiadłości wracamy tą samą drogą do Karnit, mijamy drogę w kierunku Dębinki i jedziemy prosto. Przejeżdżamy most, przed którym znajduje się zielona i biała tablica oznaczająca koniec miejscowości Karnity. Po około 0,2 km przejeżdżamy przez most nad Kanałem Iławskim i dalej jedziemy prosto (po lewej stronie szlaku leży mała miejscowość **Ligi**). Warto na chwilę zjechać z trasy i zobaczyć wrota przeciwpowodziowe oraz fragment Kanału Iławskiego prowadzący groblą przez jezioro Karnickie (*Fot. 6*). Po około 0,4 km skręcamy w prawo w drogę gruntową i dalej jedziemy wzdłuż Kanału Iławskiego. Droga jest lekko wyboista, ale piękna krajobrazowo. Teren lekko pagórkowaty z dużą ilością zadrzewień, po prawej stronie Kanał Iławski. Po przejechaniu około 0,9 km drogą gruntową mijamy most na kanale. Po około 0,2 km od mostu po lewej stronie drogi zabudowania wsi Dębinka. W gospodarstwach można przechowywać łodzie a wzdłuż kanału są liczne pomosty umożliwiające dostęp do wody. W odległości około 0,9 km od poprzedniego mostu mijamy kolejny most na kanale. Jadąc prosto docieramy do drogi asfaltowej Bynowo – Miłomłyn. Tu skręcamy w prawo w kierunku Miłomłyna. Od tego miejsca jedziemy drogą asfaltową wśród pól z widokiem na Kanał Iławski. Dojeżdżamy do pierwszych zabudowań **Miłomłyna** (biała tablica). Po przejechaniu ok. 0,34 km mijamy most nad Kanałem Iławskim a następnie dojeżdżamy do śluzy Miłomłyn i Kanału Elbląskiego (*Fot. 7*). Stąd kierujemy się do ul. Kościelnej, którą docieramy do ulicy Ostródzkiej. Tu skręcamy w prawo, po prawej stronie znajduje się brukowany plac przed kościołem pw. św. Bartłomieja (*Fot. 8*) w Miłomłynie. Szlak dalej prowadzi ulicą Ostródzką, przekracza most na Liwie (po prawej stronie jaz po lewej niewielka przystań, za którą znajduje się

zabytkowy budynek Nadleśnictwa Miłomłyn). Następnie szlak przecina skrzyżowanie z ul. Twardą (**Fot 9.**) (po lewej stronie budynek Straży Pożarnej) i dalej prowadzi prosto. Po lewej stronie mija cmentarz z zabytkową bramą i kaplicą następnie przekracza wiadukt nad nieczynną linią kolejową relacji Ostróda – Morąg i skręca w prawo w

Przed stacją benzynową szlak skręca w prawo w leśną drogę, prowadzi łukiem drogi, rozwidlenie dróg leśnych – szlak w lewo, na kolejnych krzyżowaniach dróg leśnych szlak prowadzi prosto, równoległe do drogi krajowej Nr 7, aż do jeziora Srebrnego Dużego, przy jeziorze szlak skręca w prawo. Szlak skręca w lewo w drogę asfaltową, mija prosto kolejne skrzyżowanie dróg i o prawej stronie służę Zielona, koniec lasu, szlak skręca w prawo w polną drogę między pastwiskami Lubienia, w Lubieniu szlak skręca w lewo (służa Zielona w prawo) i ulicą Łąkową w lewo prowadzi do Liwy. Po przejechaniu ok. 1 km od wiaduktu szlak dociera do mostu nad Kanałem Elbląski po przekroczeniu go prowadzi prosto, a po przejechaniu ok. 0,9 km dociera do zabudowań wsi **Liwa** i dalej prowadzi główną drogą przez wieś. Po prawej stronie mija pomnik (obelisk) upamiętniający poległych w latach 1914 – 1918. Po przejechaniu około 0,6 km od obelisku dojeżdżamy do skrzyżowania i skręcamy w prawo. Przed Zalewem po prawej stronie mijamy Gospodarstwo Agroturystyczne Żrebaczówka. W Zalewie na początku wsi szlak skręca w prawo, za wsią w lewo i prowadzi przez lasek di Gila Małego, nad jeziorem Gil Mały. Skrzyżowanie w lewo, szlak prosto lasem do Gila Wielkiego, Szlak skręca w lewo i prowadzi leśną drogą nad jeziorem Gil Wielki, Po prawej stronie mija jezioro Iłgi. Na skrzyżowaniu dróg leśnych szlak skręca w prawo i prowadzi prosto do drogi asfaltowej z Samborowa do Kaletki, tam szlak skręca w prawo. Na kolejnym skrzyżowaniu do Makowa szlak skręca w lewo w leśną drogę w kierunku Wiewiórki.

Od tego miejsca szlak ponownie prowadzi drogą asfaltową mija po prawej drogę do miejscowości Gil i po opuszczeniu ostatnich zabudowań prowadzi początkowo wśród pól, po czym dociera do lasu. Po przejechaniu około 0,4 km przez las skręca w prawo w drogę gruntową, na pierwszym rozwidleniu skręca w lewo w kierunku punktu czerpania wody i prowadzi prosto, mijając pierwsze skrzyżowanie z drogą leśną oraz most nad rzeką po lewej. Za mostkiem przekracza kolejne skrzyżowanie i skręca lekko w prawo. Mija kolejne cztery skrzyżowania dróg leśnych (przed trzecim jest znak do punktu czerpania wody). Na czwartym skrzyżowaniu spotyka się 5 dróg w odległości ok. 100 m od tego miejsca znajduje się rozwidlenie dróg i szlak skręca w lewo. Od tego miejsca szlak prowadzi prosto mijając kolejne skrzyżowania dróg leśnych i po przejechaniu ok. 2,1 km dociera do tablicy informacyjnej rezerwatu przyrody **Jezioro Iłgi (Fot. 11)** umieszczonego po lewej stronie szlaku. Tuż za tablicą znajduje się droga, w tym miejscu skręcamy w lewo i po przejechaniu około 0,1 km przekraczamy mostek, jadąc dalej mijamy po lewej drogę, a po prawej polankę i młodnik brzozowy i dojeżdżamy do drogi asfaltowej prowadzącej do Samborowa. Tu szlak skręca w prawo, po przejechaniu ok. 0,5 km dociera do skrzyżowania z drogą prowadzącą do Iławy i skręca w lewo do Wiewiórki. W Wiewiórcu skręca w prawo w drogę asfaltową i prowadzi prosto do Frednowych. Za kościołem skręca w prawo w kierunku Tynwałdu i leśnymi drogami prowadzi do Tynwałdu. Przecina drogę do Makowa i prowadzi dalej wspólnym śladem ze szlakiem czerwonym Jezierzycy - Iława w kierunku Jezierzyc. Po prawej stronie mija las, po lewej jezioro Tynwałd. Za lasem szlak skręca w drogę gruntową w kierunku Gizerka, dochodzi do dużego skrzyżowania dróg wsi **Jezierzyce**. Warto tam zajechać, gdyż na skrzyżowaniu znajduje się kapliczka z tablicą upamiętniającą pobyt kard. Karola Wojtyły w tym miejscu (*Papież Jan Paweł II | Karol kardynał Wojtyła | 28 lipca 1973 | Modlił się w tym miejscu | Ufundowali w roku 1999 | ks. A. Olszewski i Wierni*), a nieco dalej (0,25 km) głaz z inskrypcją: *Bogu dziękujecie – | – Ducha nie gościę | Na pamiątkę pobytu na tej ziemi | Papieżowi Janowi Pawłowi II | Mieszkańcy | Gminy Iława | 16.10.2005 (Fot. 13)*. W Jezierzycach skręcamy w lewo i podążamy drogą nieco piaszczystą w kierunku Jażdżówek i ściany lasu. Z prawej strony w dali widać Zatokę Widłagi. Po 700 m dojeżdżamy do drogi asfaltowej. W prawo możemy dojechać do prywatnego ośrodka wypoczynkowego, z którego widać wejście do Zatoki Widłagi. Dawniej mieściło się tutaj Szkolne

Schronisko Młodzieżowe w Jażdżówkach, o czym informuje jeszcze tablica z prawej strony bramy wjazdowej na teren ośrodka.

Po powrocie na skrzyżowanie nadal podążamy w dotychczasowym kierunku. Pozostawiamy z tyłu maszt przekaźnika komórkowego (z lewej) i zabudowania Jażdżówek, kierując się ku widocznej przed nami ścianie lasu. Początkowo droga prowadzi pod górkę, następnie obniża się i czyniąc skręt w lewo po 400 m doprowadza nas do lasu. Droga prowadzi nas teraz pośród leśnych drózek i pagórków, doprowadzając do niewielkiej dolinki z dużym skrzyżowaniem. W prawo możemy zjechać nad jezioro i odpocząć. Szlak prowadzi prosto stromo pod górę i po chwili wyprowadza z lasu. Przed nami widać zabudowania **Kwir**, zaś z prawej towarzyszyć nam będą piękne widoki jeziora. Jedziemy cały czas pod górę. Z lewej odsłania się coraz rozleglejszy widok. W dali widać drogę z Tynwałdu do Iławy i maszt przekaźnika komórkowego w Woli Kamieńskiej. Dojeżdżamy do skrzyżowania. W lewo prowadzi droga do **Kwir**, my zaś cały czas jedziemy równoległe do brzegu jeziora. Towarzyszą nam prywatne działki rekreacyjne, a po 400 m dojeżdżamy do pierwszego zabudowania **Szałkowa**. Po chwili zaczyna się asfalt. Z lewej strony mijamy drogę asfaltową prowadzącą do Woli Kamieńskiej. Jedziemy teraz drogą pośród nowej zabudowy wsi. Mijamy okazałe domy z pięknymi posesjami i zbliżamy się do centrum wsi. Dojeżdżamy do skrzyżowania, w lewo prowadzi droga do Woli Kamieńskiej, o czym informuje drogowskaz (Wola Kam. 2). Nadal jedziemy przez wieś. Droga skręca teraz w prawo, a następnie dużym łukiem w lewo wyprowadza nas ze zwartej zabudowy wsi. Za zakrętem rozciągają się ładne widoki w prawo na oddalający się Jeziorak, zaś przed nami, w dali widać już komin kotłowni w Iławie. Droga teraz łagodnie obniża się. Z prawej strony mijamy drogę prowadzącą do gospodarstwa z mini-campingiem, i następnie przejeżdżamy przy gospodarstwie ekoturystycznym „Zielone Rancho” z prawej strony drogi. Po chwili wyjeżdżamy z Szalkowa, o czym informuje nas tablica z lewej strony drogi. Po chwili mijamy witacz „Zielonego Rancho” i dojeżdżamy do niewielkiego zadrzewienia z prawej strony drogi obok fermy drobiu. To dawny cmentarz, na którym nie zachowały się żadne nagrobki. Dziś jest to teren prywatny. Podążamy dalej do Iławy. Po chwili droga nasza zamienia się w piękną aleję dębową i wprowadza nas do **Iławy**, o czym informują nas tablice początkowe miasta. Z prawej strony towarzyszą nam ogródki działkowe „Słonecznik” w Lipowym Dworze. Minąwszy ogródki działkowe nasza droga stała się aleją lipową. Przy skrzyżowaniu z ul. Wańkowicza wjeżdżamy na ścieżkę rowerową, która kończy się przy ul. Sucharskiego. Za chwilę mijamy z prawej strony nowy kościół pw. św. Andrzeja Boboli i dojeżdżamy do skrzyżowania dróg. W lewo prowadzi ul. Zalewska, my zaś wjeżdżamy w prawo w ul. Dąbrowskiego. Z prawej strony, przy skrzyżowaniu mijamy mały ogródek zwierzęcy ze strusiami, kucykami, osiołkami i innymi zwierzętami. Jedziemy teraz przez miasto. Mijamy kolejne ulice, a po kilkuset metrach droga nasza zaczyna łagodnie prowadzić w dół dużym łukiem w lewo do mostu na rzece Iławka. Jedziemy teraz prosto i po chwili dojeżdżamy do ronda i skrzyżowania z drogą krajową nr 16. Stąd już tylko 150 m do ratusza (**Fot. 14**), gdzie kończy się nasz szlak.

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fot. 1. Zalewo - kościół

Fot. 2. Zalewo – baszta, Izba Pamięci

Fot. 3. Rąbity – stary dwór

Fot. 4. Boreczno - kościół

Fot. 5. Karnity - zamek

Fot. 6. Ligi – wrota przeciwpowodziowe

Fot. 7. Milomłyn – śluza na Kanale Elbląskim

Fot. 8. Milomłyn – kościół pw. św Bartłomieja

Fot. 9. Milomłyn – kaplica przy ul. Twardej

Fot. 10. Boguszewo – cmentarz ewangelicki

Fot. 11. Rezerwat przyrody „Jezioro Ilgi”

Fot. 12. Makowo – przystań nad jeziorem

**Fot. 13. Jezierzyce – głaz upamiętniający
pobyt Jana Pawła II**

Fot. 14. Iława - ratusz

Fragment z opracowania:

*„Koncepcja szlaków rowerowych w rejonie Kanalu Elbląskiego”, autorzy: Roman Giziński, Jolanta Marcinkowska, Krzysztof Mieczkowski, Beata Olkowska –Woźniak, Marian Tomaszewski
Elbląg 2007 rok.*

Charakterystyka szlaku czarnego Pasłek – Kanał Elbląski

Szlak na całej swej długości prowadzi drogą wojewódzką nr 526. Jego początek umiejscowiony jest w centrum Pasłęka, na Placu Tysiąclecia, przy przystanku PKS i tablicy informacyjnej z rysunkiem mapowym szlaków rowerowych. Początkowo prowadzi wspólnie ze szlakiem żółtym Elbląg – Goryń.

Plac Tysiąclecia położony z lewej strony jest głównym placem w mieście, na którym organizowane są festyny miejskie. W jego centrum, u podnóża średniowiecznych murów obronnych, znajduje się scena w kształcie orła z rozpostartymi skrzydłami. W miejscu placu znajdował się dawniej duży staw ciągnący się od Bramy Kamiennej do Bramy Garncarskiej. W 1768 r. został zasypyany przez stacjonujący w mieście garnizon dowodzony przez gen. Taddena. Wówczas urządzono tu plac ćwiczeń wojskowych oraz zbudowano koszary i szopy dla wojska. Z prawej strony znajduje się niewielki skwer z fontanną i pomnikowym dębem.

Z Placu Tysiąclecia kierujemy się ku widocznemu już skrzyżowaniu z ul. W. Jagiełły (z lewej), na którym skręcamy w prawo w ul. Bohaterów Westerplatte. Jedziemy łagodnie w dół i po chwili skręcamy w lewo dojeżdżając do kolejnego skrzyżowania. W prawo prowadzi ul. Strażacka, w lewo ul. J. Piłsudskiego, w którą skręca szlak żółty, my zaś jedziemy na wprost. Droga nasza zaczyna się łagodnie wznosić. Z prawej strony mijamy budynek Straży Pożarnej w Pasłęku, przed którym ustawiono figurę patrona strażaków – św. Floriana. Naprzeciw, na niewielkim skwerze obok bloku mieszkalnego, rośnie pomnikowy dąb. Po przejechaniu 100 m z prawej strony dostrzeżemy bramę prowadzącą na teren kościoła pw. św. Jerzego, użytkowanego przez ewangelików i wyznawców prawosławia. W otoczeniu kościoła znajduje się kilka nagrobków. Na wysokości kościoła mijamy z lewej strony ul. Zwycięstwa i podążamy dalej pod górę. Za ogrodzeniem kościoła z prawej strony zaczyna się park urządzony w miejscu dawnego cmentarza. Na jego wysokości z lewej strony mijamy ul. ks. K. Cyganka i po chwili osiągamy wzniesienie, na którym skręcamy w prawo w ul. Dworcową, zgodnie z drogowszkazem drogi wojewódzkiej nr 526. Z lewej strony mijamy budynek Braniewsko - Pasłęckiego Banku Spółdzielczego w Pasłęku i po chwili dojeżdżamy do przejazdu kolejowego. Za nim skręcamy w lewo i podążamy pomnikową aleją dębów wzdłuż torów kolejowych i pasłęckiego dworca wzniesionego w 1882 r., kiedy to uruchomiono linię kolejową z Bogaczewa do Morąga. Z prawej strony wznosi się wysoki komin dawnej fabryki mebli wybudowanej w 1893 r. przez handlarza drewnem z Reichenbachu w Saksonii R. Oelschlägela. Była to nowoczesna fabryka wyposażona w maszyny parowe, zatrudniająca 50-60 robotników. Dziś większość budynków została rozebrana lub zdewastowana. Za dawną fabryką mebli wznosi się z prawej strony współczesny zakład BARTEX oraz szkółka drzew i krzewów ozdobnych, na wysokości której droga zaczyna się obniżać i po chwili skręca ostro w prawo, sprowadzając nas na dno niewielkiej doliny. Dawniej miejsce to zwano *Dzwoneczkową Doliną* (niem. *Schellengrund*). Z prawej strony znajdowała się w niej cegielnia wzniesiona w 1900 r. Był to nowoczesny zakład na parę, z nowymi okrągłymi piecami. W 1920 r. stała się własnością miasta, jednak w 1929 r. z powodu wyczerpania zapasów gliny zakład zamknięto. Dziś nie ma po nim śladu. Droga nasza zaczyna się wspinać. Tuż przed końcem podjazdu mijamy z prawej strony żużlową drogę do gospodarstwa, zaś w lewo drogę z płyt betonowych prowadzącą do osiedla przy zakładzie mleczarskim. Na wzniesieniu z prawej strony mijamy bazę Zarządu Dróg Powiatowych w Elblągu z/s w Pasłęku i podążając w falistym terenie wyjeżdżamy z miasta. Z lewej strony mijamy drogę do zakładu mleczarskiego, a po chwili tablicę końcową miasta. Z prawej strony podziwiać możemy stąd piękny widok na Wysoczyznę Elbląską. Zjeżdżamy do niewielkiej dolinki, w której pokonujemy mostek nad rzeczką Brzezinka i po chwili łagodnie podjeżdżamy do skrzyżowania z drogą krajową nr 7. Ostrożnie przejeżdżamy przez bardzo ruchliwą drogę i jedziemy nadal drogą wojewódzką nr 526. Przed skrzyżowaniem skończyła się pomnikowa aleja dębów. Teraz droga nasza jest długą prostą wytyczoną jakby od linijki, obsadzoną pięknymi dębami, jesionami i bukami. Droga nasza cały czas będzie prowadziła łagodnie pod górę. Z lewej strony widzimy maszt przekaźnika telefonii

komórkowej w Nowej Wsi i wylaniający się miejscami spoza drzew maszt w Kielminku, z prawej biały budynek firmy WIPASZ w **Krośnie Młynie**, zaś z tyłu oddalający się Pasłek. Z prawej strony mijamy drogę dojazdową do samotnego gospodarstwa i po chwili osiągamy skrzyżowanie dróg. W prawo prowadzi droga do **Sakówka**, o czym informował drogowskaz (Sakówko 1,1). Jedziemy nadal piękną aleją. Po 450 m dojeżdżamy do miejscowości **Nowiny**, o czym informuje stosowna tablica. Tuż za nią w lewo prowadzi żuźlowa droga dojazdowa do gospodarstwa, a nieco dalej mijamy słup przystanku PKS Nowiny. Ciągłe jedziemy łagodnie pod górę. Z prawej strony odsłania się coraz piękniejszy widok na Wysoczyznę Elbląską i okolice. Z tyłu widać zabudowania Sakówka i Pasłęka. Po 600 m dojeżdżamy do samotnego gospodarstwa z lewej strony drogi, za którym osiągamy wzniesienie. Droga czyni tu ostry zakręt w lewo. W tym miejscu warto zatrzymać się na poboczu, gdyż jest to jeden z piękniejszych punktów widokowych na okolicę. Z lewej dostrzec możemy pomiędzy drzewami jezioro Druzno, przed nami Elbląg i całą Wysoczyznę Elbląską z Przezmarkiem i miejscowościami posadowionymi u jej podnóża. Na prawo od zabudowań Sakówka pojawia się wieża kościoła w Mariance, a widok zamyka Pasłek. Z drugiej strony drogi wznosi się na wzgórzu wieś Brzeziny i maszt przekaźnika telefonii komórkowej w Nowej Wsi, zaś na prawo widać wysoki maszt pomiarowy ustawiony pomiędzy **Krasinem a Krasinkiem** w październiku 2007 r.

Po obejrzeniu widoku zjeżdżamy stromo w dół do niewielkiej dolinki. Na dole droga skręca łagodnie w prawo i doprowadza nas do skrzyżowania z drogami gruntowymi. W prawo prowadzi droga do **Starych Kus**, zaś w lewo do widocznych cały czas **Brzezin**. Po chwili przejeżdżamy nad niewielkim strumieniem i stromo pniemy się pod górę wyjeżdżając z doliny. Przed nami pojawia się, na prawo od drogi, wysoki maszt przekaźnika komórkowego w Rychlikach, zaś bliżej zabudowania **Sokółki** z dużą stodołą. W ich pobliżu dostrzec można także wieżę kościoła w Jelonkach, a przed **Krasinem** w dali także Elbląg. Z tyłu widać komin mleczarni w Pasłęku. Droga łagodnie skręca w lewo i prowadzi nas faliście ku widocznym już zabudowaniom Krasina. Po chwili osiągamy niewielką dolinkę, którą płynie kolejny strumień i rozpoczynamy łagodny podjazd. Mijamy tablicę początkową wsi, a na jej skraju osiągamy wzniesienie. Zjeżdżamy w dół do wsi. Z prawej mijamy drogę prowadzącą na pola, zaś z lewej drogę przez wieś. Po chwili osiągamy niewielką dolinkę, droga nasza skręca w lewo i rozpoczyna krótki, ale stromy podjazd. Z prawej strony mijamy wysoki betonowy mur dawnego zakładu karnego, a za nim drogę dojazdową. Z lewej strony budynek OSP Krasin. Po chwili osiągamy wzniesienie. W lewo prowadzi droga do **Krasinka**, przy której ustawiono krzyż. Za nim znajduje się staw i przystanek PKS z wiatą. I znów jedziemy pod górę. Na końcu podjazdu droga skręca w prawo. W lewo odchodzą dwie drogi: jedna w tył przez wieś, druga w stronę Kanału Elbląskiego. W tym miejscu warto zwrócić uwagę na stojącą z prawej strony ceglana oborę, na szczycie, której umieszczono ciekawą chorągiewkę wiatrową z datą 1900 r. Za zakrętem znów zjeżdżamy w dół i po chwili minawszy ostatni budynek z lewej wyjeżdżamy ze wsi, o czym informuje nas tablica końcowa. Z prawej strony, w dolinie, mijamy staw utworzony sztucznie po wydobyciu torfu. Jedziemy w pagórkowatym terenie ograniczającym widoczność. Po kilkuset metrach osiągamy niewielką dolinkę, w której po obu stronach znajdują się tereny podmokłe. Droga skręca w prawo i łagodnie prowadzi w górę. Po chwili odbija w lewo i wprowadza na most nad Kanałem Elbląskim. Za mostem przecinamy z prawej i lewej strony drogi z płyt jomb, którymi prowadzi szlak zielony.

W tym miejscu, przy przystanku PKS zlokalizowanym z prawej strony drogi, kończy się nasz szlak.

Fragment z opracowania:

*„Koncepcja szlaków rowerowych w rejonie Kanału Elbląskiego”, autorzy: Roman Giziński, Jolanta Marcinkowska, Krzysztof Mieczkowski, Beata Olkowska –Woźniak, Marian Tomaszewski
Elbląg 2007 rok.*